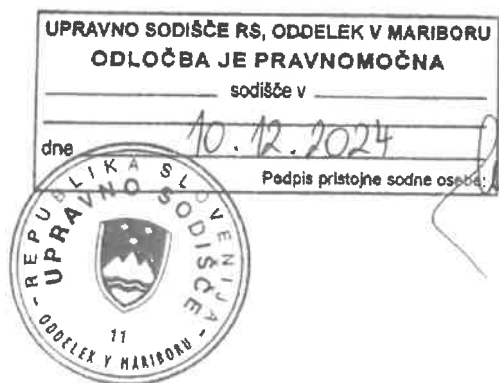

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

II U 312/2023-25

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Mojci Medved Ladinek,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER MARIBOR**, Ljubljanska ulica 5, Maribor, ki ga zastopa Odvetniška pisarna zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob udeležbi stranke z interesom: **SPUKC - SINDIKAT ZDRAVSTVA SLOVENIJE**, Gradiškova ulica 3, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-238/2023/10 z dne 6. 10. 2023,

izven naroka,

10. decembra 2024

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Potek upravnega postopka

1. Univerzitetni klinični center (v nadaljevanju: UKC) Maribor je, kot zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, z odločbo št. 96/5(8001)/2023-I z dne 27. 6. 2023 zavrnil zahtevo prosilca SPUKC – Sindikat zdravstva Slovenije (v predmetnem postopku stranke z interesom) za dostop do naslednjih informacij, in sicer:
  - pravnega mnenja, ki ga je za UKC Maribor junija 2018 izdelala Odvetniška pisarna
  - veljavnega splošnega akta – pravilnika, ki ureja sistemizacijo delovnih mest UKC Maribor, vključno s pripadajočima prilogama (prilogo – seznam vseh veljavnih sistemiziranih delovnih mest v UKC Maribor z navedbo imena in priimkov javnih uslužbencev, ki zasedajo posamezno delovno mesto, vključno z navedbo izhodiščnih plačnih razredov delovnega mesta in navedbo plačnega razreda, ki ga javni uslužbenec dejansko zaseda – v tabelarni excelovi obliki, in prilogo – veljavne opise vseh sistemiziranih delovnih mest v UKC Maribor).
2. V preostanku je organ zahtevi prosilca delno ugodil, in sicer tako, da se prosilec posreduje veljavno pooblastilo vodje Službe za kadrovske zadeve UKC Maribor in vse račune z vsemi specifikacijami in prilogami, ki jih je UKC Maribor plačal Odvetniški pisarni v obdobju od 1. 1. 2018 do 1. 1. 2020. Odločil pa je tudi, da v postopku niso nastali posebni stroški.
3. UKC Maribor je v utemeljitvi zavrnitve prosilca za dostop do informacij javnega značaja navedel, da prosilec z zahtevo za dostop do pravnega mnenja očitno ne zasleduje interesa po transparentni porabi javnega denarja, kar je osnovno vodilo Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ), pač pa očitno poskuša ( ), ki je predstavnik v UKC Maribor, in kateremu je bilo zaprosilo posredovano v vednost, kot posameznik, ki vodi sodni spor zoper UKC Maribor, pridobiti vpogled v listine in dokumentacijo, ki služi UKC Maribor za vodenje istega sodnega spora. UKC Maribor tako meni, da je

zahteva prosilca podana z namenom zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja. Poleg tega pa lahko razkritje pravnega mnenja povzroči škodo UKC Maribor v sodnem postopku , ki ga vodi

pred Okrajnim sodiščem v Mariboru, saj je bilo mnenje pridobljeno prav zaradi tega spornega razmerja z , kar predstavlja izjemo po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

4. Glede zahteve do dostopa do pravilnika, ki ureja sistemizacijo delovnih mest UKC Maribor vključno s prilogama, kot jih prosilec navaja, pa organ pojasnjuje, da s takšnim dokumentom ne razpolaga. Pojasnjuje, da razpolaga z internim aktom Sistematizacija delovnih mest UKC Maribor, ki pa prilog, ki jih navaja prosilec, nima. Prosilec zahteva točno določen pravilnik s točno določenimi prilogami. Sistematizacija delovnih mest UKC Maribor se ob vsaki spremembi posreduje prosilcu, ki je eden od sindikatov v UKC Maribor, takšnih prilog, ki jih zahteva prosilec, pa zavezanec nima v enem dokumentu, zato zahtevi ni bilo mogoče ugoditi. Pri tem se sklicuje na četrti odstavek 5. člena ZDIJZ.
5. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju tudi IP) je, kot organ druge stopnje, delno ugodil pritožbi prosilca in z izpodbijano odločbo odločil, da je UKC Maribor dolžan prosilcu v roku enaintridesetih dni od vročitve te odločbe, v elektronskem zapisu posredovati: pravni memorandum Odvetniške pisarne , z dne 5. 6. 2023, na način, da na strani 3, v šesti vrstici drugega odstavka prekrije besedilo od „z določbo“ do „tj. dne 16. 11. 2016“; dokument Sistematizacija delovnih mest UKC Maribor z dne 19. 7. 2022; seznam vseh veljavnih sistematiziranih delovnih mest v UKC Maribor; veljavne opise vseh sistematiziranih delovnih mest v UKC Maribor v datotekah KLINIKE, SLUŽBE IN ODDELKI (velikost datoteke 41.6 MB), UPRAVNO TEHNIČNE SLUŽBE IN ODDELKI (velikost datoteke 23.6 MB) ter VODSTVO (velikost datoteke 13.8 MB;) (1. točka izpodbijane odločbe). V preostalem delu je IP pritožbo prosilca zavrnil (2. točka izreka izpodbijane odločbe) in odločil, da v postopku reševanja pritožbe niso nastali posebni stroški (3. točka izpodbijane odločbe).
6. IP v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnjuje, da sta tako prvostopenjski organ kot IP, v skladu z določbami ZDIJZ dolžna vsebinsko presoditi le, ali zahtevana informacija izpolnjuje merila za informacijo javnega značaja in je zaradi tega prosto dostopna vsem, ne le prosilcu. Iz navedenega razloga okoliščine in nameni zakaj prosilec zahteva določeno informacijo v postopku po ZDIJZ niso relevantni. Nadalje pojasnjuje, da ZDIJZ v petem odstavku 5. člena določa, da lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja.
7. IP pojasnjuje, da je institut zlorabe pravice kompleksen institut, pri katerem

mora biti izpolnjenih več različnih elementov, ki skupaj predstavljajo zlorabo pravice v posameznem primeru. Tako je za opredelitev zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja treba presoditi ali zahteva izpolnjuje kriterije, ki so se razvili v pravni teoriji in praksi, kot npr.¹: ponavljajoče se ali zaporedne zahteve; očitno nedovoljena ali neutemeljena zahteva (vložitev vloge vsak razumen posameznik šteje kot vložitev brez vseh možnosti za uspeh in se z njo ovira izpolnjevanje temeljnih nalog organa); šikanoznost (izražanje številnih negativnih vrednostnih sodb in žalitev, provokacij in s tem navidezno uveljavljanje pravic); prekomerno vplivanje na delo organa in s tem na pravice tretjih (dokazni standard je »onkraj dvoma«, kar pomeni, da mora organ natančno opredeliti količino zahtevane dokumentacije in upoštevati, da je količina dela odvisna od narave dokumenta, navesti povprečen čas za pripravo ene strani zahtevane dokumentacije, število zaposlenih, ipd.). Milejše možnosti ne zadostujejo (npr. nudenje pomoči pri oblikovanju zahteve, možnost podaljšanje roka za odločitev ipd.).

8. Po prepričanju IP zahteva prosilca ni niti šikanozna niti tako obsežna. Organ ni izkazal dejstev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da bi obravnavana zahteva prosilca prekomerno obremenila delo organa in zaradi tega organ ne bi mogel ustrezno zavarovati pravic strank v drugih postopkih, da bi lahko predstavljala zlorabo. Organ prav tako ni, ne izkazal niti utemeljeval, da bi o zahtevani dokumentaciji že odločil oz. da bi prosilec že vložil zahteve za dostop do iste dokumentacije (ponavljajoče zahteve), pri čemer bi za vložitev konkretne zahteve vsak razumen posameznik štel, da je njena vložitev brez vseh možnosti za uspeh in se z njo ovira izpolnjevanje temeljnih nalog organa. Nadalje IP ugotavlja tudi, da prosilec v vlogi ni žaljiv. Zahteva je korektna, določna in je ni moč oceniti kot provokativno, nagajivo ali žaljivo. Upoštevajoč navedeno, po prepričanju IP, ni moč ugotoviti, da je prosilec v primeru vložitve obravnavane zahteve prekoračil pravne meje pravice dostopa do informacij javnega značaja, ter da je ravnal v nasprotju s socialno funkcijo pravice dostopa do informacij javnega

¹ Poudarja, da se je o zlorabi pravice dostopa do informacij javnega značaja izreklo tudi že Upravno sodišče RS, pri tem se sklicuje na sodbo št. I U 1128/2017-29 z dne 30. 10. 2018 iz katere izhaja, da je »glede na upravno sodno prakso v zvezi z uporabo petega odstavka 5. člena ZDIJZ mogoče govoriti o zlorabi pravice ali pa o zahtevi šikanoznega značaja predvsem v odnosu prosilca do zavezanca, in sicer če bi šlo na primer za zahteve, s katerimi bi želel prosilec organu škodovati, na primer z žalitvami, z vlaganjem velikega števila zahtev in z zahtevami za dostop do velikega obsega informacij ali če bi šlo za prekomerno zasipavanje zavezanca z delom in s tem oviranjem pri opravljanju nalog in podobno, kar pa ne izključuje tudi zlorabe pravice s strani prosilca v razmerju do drugih prizadetih strank v postopku«. Nadalje je v zvezi z uporabo petega odstavka 5. člena ZDIJZ prosilcu mogoče odreči dostop do zahtevanih podatkov v primerih, ko prosilec prekorači namen pravice dostopa do informacij javnega značaja z izvršitvijo ravnanja, ki predstavlja zlorabo pravice. Sodišče je v navedenih sodbah izpostavilo tudi, da je treba predmetno določbo kot izjemo od splošnega dostopa razlagati ozko, v skladu z namenom, ki ga je zasledoval zakonodajalec ter upoštevati okoliščine vsakega konkretnega primera posebej. Upravno sodišče je v sodbi opr. št. III 240/2012 z dne 7. 11. 2013 zavzelo stališče, da gre za zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja v primeru, ko subjekt prestopi mejo pravno zavarovanega upravičenja, tako da ogroža oz. posega v pravice drugega. Gre za primere, ko subjekt pravico, ki mu jo daje pravo, izvršuje v nasprotju z njenim ciljem oz. namenom, tako da prekomerno ovira in na nedopusten način posega v delo in dostojanstvo organa in mu s tem onemogoča, da bi opravljal delo samostojno in v skladu z ustavo in zakoni, to pa ima lahko vpliv tudi na pravice tretjih, ki so udeleženi v (drugih) postopkih, ki jih vodi organ.

značaja, oz. da gre za šikanozno zahtevo. IP tako nima razloga slediti navedbam organa, da je prosilec s svojim ravnanjem zlorabil pravico dostopa do informacije javnega značaja.

9. Poleg sklicevanja na zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja, je dostop do pravnega mnenja organ zavrnil tudi zaradi obstoja izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.² Za uveljavitev izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ sta določena dva pogoja, ki omogočata njeno uporabo, če sta podana kumulativno. Podrobna razlaga okoliščin, ki opredeljujejo morebitno škodo za izvedbo sodnega postopka v primeru razkritja dokumentov oziroma podatkov, je pridržana sodišču, ki v postopku odloča. Takšno stališče izhaja tudi iz sodne prakse, ki opozarja, da mora imeti sodišče popolno avtonomijo, da samo oceni, ali bi razkritje podatkov škodovalo izvedbi postopka ali ne. Le sodišče ima pravico oceniti, kdaj razkritje določenega podatka škoduje izvedbi postopka. Tudi je po ustaljeni praksi IP za oceno škode, ki bi z razkritjem informacij nastala za postopek, pristojen organ pred katerim teče ta postopek. Ker je navedena izjema torej namenjena varovanju sodnega postopka, je IP na Okrajno sodišče v Mariboru naslovil zaprosilo za mnenje glede zahtevanega dokumenta. Sodišče je odgovorilo, da je v teku izvršilni postopek za izvršitev pravnomočne in izvršljive sodbe Delovnega sodišča v Celju, pri čemer pa z morebitnim razkritjem navedenega dokumenta kakršnakoli škoda za izvedbo predmetnega izvršilnega postopka ne bi nastala. Upošteva mnenje sodišča je IP ugotovil, da nista kumulativno izpolnjena oba pogoja iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zaradi česar je tako sklicevanje organa na navedeno izjemo v obravnavanem primeru napačno.
10. Kljub temu, da organ v zvezi s predmetnim dokumentom ni, razen zatrjevanih v izpodbijani odločbi, utemeljeval kakšne druge izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja, je IP po uradni dolžnosti preizkusil, ali so v konkretnem primeru morebiti podane druge izjeme po 5.a členu in prvem odstavku 6. člena ZDIJZ. Kot že navedeno organ ni zatrjeval niti izkazoval, da bi razkritje pravnega mnenja povzročilo motnje pri njegovem delovanju. Prav tako slednjega po uradni dolžnosti ni ugotovil niti IP. Povzročitev motenj pri delovanju oz. dejavnosti organa se namreč dokazuje s standardom »onkraj dvoma«. Po oceni IP pravno mnenje ne zajema informacij, katerih razkritje bi resno oviralo nadaljnje delo organa oziroma povzročilo motnje pri delovanju organa. Iz navedenega razloga je IP tako zaključil, da zahtevano pravno mnenje ne predstavlja izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in s tem izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja.

---

² ZDIJZ v 8. točki prvega odstavka 6. člena določa, da se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Za obstoj te izjeme morata biti kumulativno izpolnjena dva pogoja: zahtevana informacija predstavlja podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi konkretnega pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in razkritje zahtevanega podatka bi škodovalo izvedbi konkretnega postopka.

11. Nadalje je IP zaradi ugotovljenega obstoja varovanih osebnih podatkov v zahtevanem dokumentu, ugotovil, da je v obravnavani zadevi možno uporabiti institut delnega dostopa iz 7. člena ZDIJZ in prosilcu omogočiti delni dostop do zahtevanih dokumentov, na način kot to izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.
12. V zvezi z oznako »POSLOVNA SKRIVNOST« ter »STROGO ZAUPNO«, ki se nahajata na prvi strani pravnega mnenja, IP poudarja, da gre za dokument, ki je bil pripravljen na podlagi naročila s strani organa ter na podlagi informacij, ki jih je organ posredoval odvetniški pisarni, upoštevajoč sodbo sodišča ter veljavno zakonodajo. Samo mnenje se nanaša na eno izmed delovnih področij organa, tj. vodenje kadrovskih zadev. Priprava tega dokumenta je bila torej naročena in plačana s strani organa, tj. javnega zavoda, v zvezi z izvajanjem njegovih nalog, zato pravno mnenje nikakor ne izpolnjuje kriterijev za obstoj izjeme poslovne skrivnosti. Pravno podlago za razkritje navedenega dokumenta tako predstavlja 1. alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
13. IP je v nadaljevanju presojal, ali organ razpolaga z zahtevanim splošnim aktom - pravilnikom, ki ureja sistematizacijo delovnih mest UKC Maribor, vključno s prilogama, kot ju je v zahtevi z dne 2. 6. 2023 opredelil prosilec.
14. Upošteva spisovno dokumentacijo, pojasnila organa³, upravno prakso IP⁴ ter sodno prakso Upravnega sodišča RS, ki določa, da sta tako prvostopenjski organ, kot tudi IP vezana na zahtevo prosilca in ne smeta odločati preko meja postavljenega zahtevka, IP ugotavlja, da organ s seznamom, na način kot ga je opredelil prosilec v zahtevi z dne 2. 6. 2023, ne razpolaga v celoti, temveč zgolj v delu, ki se nanaša na seznam vseh veljavnih sistematiziranih delovnih mest pri organu, zato je odločil kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

Tožbene navedbe

15. Tožnik zoper odločbo IP vloga tožbo, in sicer zaradi bistvene kršitve pravil postopka, zmotno ugotovljenega dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava. Meni, da je IP z izpodbijano odločbo kršil pravila 213. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP) v zvezi s 128. členom ZUP, saj je presegel meje postavljenega zahtevka. Iz same zahteve je

³ Organ je pojasnil, da z dokumentom, iz katerega izhajajo podatki o imenu in priimku javnega uslužbenca, delovnem mestu, ki ga zaseda, navedbo izhodiščnih plačilnih razredov delovnega mesta in konkretnega veljavnega plačnega razreda javnega uslužbenca, ne razpolaga. Dodatno je pojasnil, da se kadrovske evidence vodijo v več različnih sistemih oz. programih. Osnovni program za izračun plače, ki vsebuje podatek o dejanskih plačilnih razredih javnega uslužbenca, temelji na operacijskem sistemu _____, ki ni v celoti kompatibilen s sistemom _____, ki pa temelji na novjšem operacijskem sistemu. Organ za vsakega javnega uslužbenca nima sistema, ki bi avtomatizirano izkazoval izhodiščni plačni razred delovnega mesta, skupaj z dejansko plačo. Ustvarjanje nove elektronske baze oz. excelove tabele, kot jo zahteva prosilec, ni mogoče zagotoviti z enostavnim kopiranjem ali zlaganjem podatkov, saj programi ne delujejo na istih operacijskih sistemih, pač pa je potrebno ustvariti vmesnike in nato podatke združiti in povezati, kar pa presega napor preproste pretvorbe in združevanja podatkov.

⁴ Npr. odločba št. 090-267/2019 z dne 13. 1. 2020, odločba št. 090-136/2023 z dne 21. 6. 2025.

■
—
■

namreč jasno razvidno, da je vlagatelj zahteve zaprosil za en dokument, ki se nanaša na sistematizacijo delovnih mest, njej pa je naložil posredovanje različnih dokumentov, ki jih vlagatelj kot takšnih niti ni zahteval. Meni, da je obrazložitev izpodbijane odločbe sama v seboj v nasprotju, saj IP ugotavlja, da dokumenta v obliki in vsebini, kot ga zahteva prosilec tožeča stranka nima, po drugi strani pa ugotavlja, da obstaja več dokumentov, ki bi lahko vsebinsko ustrezali zahtevi vlagatelja zahteve.

16. Po prepričanju tožnika, mu je bila kršena pravica do izjave v postopku, saj je IP opravil poizvedbo pri Okrajnem sodišču v Mariboru, z vsebino poizvedbe pa ga ni seznanil. Očitno je namreč, da je IP odgovor sodišča upošteval pri ugotavljanju dejanskega stanja, kot tudi materialnega prava, glede obstoja pogojev za uveljavitev izjeme iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pri tem še izpostavlja, da je tožnik udeležen v izvršilnem postopku pred Okrajnim sodiščem v Mariboru
- dejanskega stanja pa brez dodatnih pojasnil
- tožnika, če bi jih IP potreboval, ni mogoče pravilno ugotoviti. Glede na dejstvo, da je bila prvotna odločitev Okrajnega sodišča v Mariboru v postopku

razveljavljena in mora Okrajno sodišče v Mariboru odločati ponovno, pa je, po prepričanju tožnika, tudi preuranjen zaključek IP, da zgolj s sklicevanjem na načelo stroge formalne legalitete v izvršilnem postopku, ni mogoče poenostavljeno zaključiti, da pravno mnenje, ki služi v postopku sprejemanja poslovnih odločitev ene izmed strank izvršilnega postopka, ne more vplivati na potek izvršilnega postopka. Zaradi navedenega je tožnik prepričan, da je prišlo tudi do zmotno ugotovljenega dejanskega stanja.

17. Nadalje je tožnik v tožbenih navedbah izpostavil, da je IP, glede obstoja izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ugotovil, da sicer pravno mnenje Odvetniške pisarne
- predstavlja dokument, ki je namenjen internemu delu
- tožeče stranke, vendar pa naj tožnik ne bi izkazal, niti tega ni ugotovil IP, da bi z razkritjem dokumenta nasprotni stranki v izvršilnem postopku tožniku nastala škoda, kar predstavlja oviro pri nadaljnjem delu organa oz. povzroča motnje pri delovanju organa. Poudarja, da je v svoji odločbi št. 96/5(8001)72023-1 z dne 27. 6. 2023 sicer jasno zapisal, da bi z razkritjem mnenja v sodnem postopku nasprotni stranki, ki je bilo pridobljeno prav zaradi tega sodnega postopka, tožnik utrpel škodo. Tako je IP, po prepričanju tožnika tudi zmotno ugotovil okoliščine potrebne za ugotavljanje nastanka škode.

18. Tožnik nadalje izpostavlja, da je izpodbijana odločba vsebinsko sama s seboj v nasprotju, saj je IP v obrazložitvi navedel, da okoliščine in nameni, zakaj vlagatelj zahteva določeno informacijo v postopku po ZDIJZ, niso relevantni. V nadaljevanju pa nato, glede izjeme po 5. členu ZDIJZ, navaja razloge, kdaj je mogoče delovanje vlagatelja zahteve umestiti pod zlorabo pravice, „če bi želel prosilec organu škodovati“, kar predpostavlja ugotavljanje namena zahteve. Po mnenju tožeče stranke bi moral IP za pravilno uporabo materialnega prava

ugotavljati elemente zlorabe skozi namen vlagatelja zahteve. Tako je prepričan, da prosilec zasleduje zgolj cilj pridobiti dokumentacijo, ki je vezana na konkretni sodni primer, kar pa nima ničesar skupnega z zagotavljanjem transparentnega delovanja organa. Meni, da se zloraba pravice ne izkazuje vedno v morebitno nespoštljivi zahtevi, obremenjevanju organa z dodatnim delom ipd, pač pa je nujno potrebno ugotavljati tudi namen, v vseh tistih primerih, kjer je že na prvi pogled očitno, da zahteva zasleduje cilj posameznika, ki se skriva za vlagateljem zahteve, in cilja na sodni postopek, ki je še v teku. Materialno pravo, pravilo izjeme po 5. členu ZDIJZ, je bilo tako, po prepričanju tožnika, zmožno uporabljeno.

19. Tožnik tako predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo IP odpravi in zadevo vrne v ponovno odločanje toženi stranki. Predlaga pa tudi povrnitev stroškov postopka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Navedbe iz odgovora na tožbo

20. Toženka v odgovoru na tožbo v celoti vztraja pri navedbah iz izpodbijane odločbe in prereka vse tožbene navedbe ter sodišču predlaga, da tožbo zavrne.
21. Glede navedb tožnika, da je toženka odločila preko meja zahtevka meni, da so navedbe neutemeljene in pojasni, da pri presoji obstoja zahtevanega dokumenta v postopku dostopa do informacij javnega značaja ni pomembna ugotovitev, ali je predmetni dokument samostojen ali del nekega drugega dokumenta (npr. priloga), temveč je relevantna njegova vsebina, ki ustreza zahtevi prosilca (ne glede na njegovo poimenovanje in samostojnost). Če organ ne razpolaga z vsemi zahtevanimi dokumenti to ne pomeni, da je potrebno zahtevo prosilca avtomatično zavrniti, temveč se, upošteva načelo transparentnosti, prosilcu omogoči dostop do dokumentacije v obsegu, s katerim organ razpolaga. Ob tem toženka dodaja, da tožnik z razumevanjem vsebine zahtevanih informacij javnega značaja ni imel težav, saj je slednje kot dokumentacijo, ki ustreza zahtevi prosilca, predložil v pritožbenem postopku št. 090-238/2023. Prav tako je tožnik v elektronskem sporočilu z dne 5. 10. 2023 izrecno potrdil, da posamezni dokumenti ustrezajo zahtevi prosilca.
22. Glede navedbe tožnika, da mu je bila kršena pravica do izjave, toženka izpostavi, da je imel tožnik v postopku izdaje izpodbijane odločbe položaj prvostopenjskega organa in ne položaja stranke, zato se na načelo zaslišanja stranke iz 9. člena ZUP ne more sklicevati. Absurdno je stališče, da bi v pritožbenem postopku drugostopenjski organ (tožena stranka) moral upoštevati pravico prvostopenjskega organa (tožeče stranke) do zaslišanja. Ne glede na vse navedeno pa tožena stranka poudarja, da če tudi bi se tožeča stranka seznanila z mnenjem sodišča in podala morebitne pripombe, te ne bi vplivale na odločitev v konkretnem primeru. Pri tem tožena stranka še poudarja, da lahko škodljiv učinek razkritja informacij na izvedbo sodnega postopka v prvi vrsti

■
—
■

verodostojno oceni organ, tj. sodišče, ki ta postopek (trenutno) vodi, kot to izhaja tudi iz izpodbijane odločbe.

23. Toženka dalje ugotavlja, da so navedbe tožeče stranke glede namena prosilca za pridobitev zahtevanih dokumentov brezpredmetne, saj je prosilec, skladno s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ, lahko vsaka pravna ali fizična oseba. Načelo prostega dostopa pomeni, da za dostop do informacij javnega značaja ni treba izkazati pravnega interesa niti ni treba pravno utemeljiti zahteve, saj prosilčev namen, ki ga želi doseči s pridobitvijo zahtevanih informacij, za presojo zahteve ni pravno pomemben (tretji odstavek 17. člena ZDIJZ). Prav tako so brezpredmetne navedbe tožnika, da je potrebno namen pridobitve zahtevanih dokumentov upoštevati pri presoji elementov zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja.

Navedbe stranke z interesom

24. V skladu z drugim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1) je sodišče vročilo tožbo v odgovor stranki z interesom, prosilcu SPUKC – Sindikat zdravstva Slovenije.
25. Stranka z interesom meni, da je izpodbijana odločba zakonita in v celoti pravilna, zato se pridružuje navedbam tožene stranke v odgovoru na tožbo ter jih v izogib ponavljanju povzema in prereka navedbe tožnika. Dodatno še navede, da je jasno razvidno, da se podana zahteva nanaša na vse tri sestavne dele sistemizacije delovnih mest UKC Maribor, presoji tožnika pa je bilo ves čas prepuščeno, ali ji bo posredovala celotno sistemizacijo delovnih mest v enem ali morda v (treh) ločenih dokumentih/datotekah.
26. Datumi opravljenih in zaračunanih storitev, po prepričanju stranke z interesom, razkrivajo, da ne držijo trditve tožnika glede vzročne zveze nastanka pravnega mnenja z izvršilnim postopkom kot to zatrjuje v prvostopenjski zavrnilni odločbi, na katero se v tožbi tudi sklicuje. Po mnenju prizadete osebe s položajem stranke tožnik zato ni zmozel dokaznega bremena, da je bil pravni memorandum pripravljen zaradi izvršilnega postopka oziroma se nanaša na izvršilni postopek, saj je pričel nastajati v času, ko sploh še ni bilo jasno, ali bo do konkretnega izvršilnega postopka (s konkretno opravilno številko) sploh prišlo.
27. Nastanek škode tožnik, le pavšalno navrže, prav tako ne pojasni, kako naj bi to motilo njegovo notranje delovanje, zaradi česar je po mnenju stranke z interesom, ugotoviti, da niso izpolnjeni pogoji za uspešno uveljavljanje izjeme po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, nenazadnje pa se konkretni izvršilni postopek, na katerega naj bi se nanašalo pravno mnenje, v času izdelave tega mnenja sploh še ni začel. Dokazno breme pri uveljavljanju navedene izjeme je na tožeči stranki.

28. V nadaljnji vlogi stranka z interesom izpostavlja, da je izvršilni postopek ( ) pravnomočno zaključen, zaradi navedenega po njenem prepričanju, ni več podlage za uspešno uveljavljanje izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Izpostavi, da je predlog za ustavitev izvršilnega postopka podal tožnik, kot dolžnik v citiranem izvršilnem postopku, zato meni, da tožnik ne izkazuje več pravnega interesa za nadaljevanje predmetnega upravnega spora.

Sodna presoja

K točki I izreka:

29. Tožba ni utemeljena.
30. Predmet presoje v obravnavani zadevi je več vprašanj, in sicer: ali je bila tožniku kršena pravica do izjave v postopku, ali je toženka prekoračila meje postavljene zahteve, ali so podani razlogi po petem odstavku 5. člena ZDIJZ (zloraba pravice) ter ali obstajajo izjeme po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, na podlagi katerih lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije.

Glede kršitve pravice do izjave

31. Sodišče se bo najprej opredelilo do tožbenega očitka kršitve načela zaslišanja stranke iz 9. člena ZUP, ki določa, da je, preden se izda odločba, treba dati stranki možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo. Če so v postopku udeležene stranke z nasprotujočimi interesi, mora imeti vsaka stranka možnost, da se izjavi o zahtevkih in navedbah stranke z nasprotnim interesom. Organ svoje odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih vsem strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo, razen v primerih, določenih z zakonom (9. člen ZUP).
32. Tožnik (kot organ prve stopnje) kršitev pravice do izjave utemeljuje z dejstvom, da je IP (kot organ druge stopnje) opravil poizvedbo pri Okrajnem sodišču v Mariboru, z vsebino poizvedbe pa ga ni seznanil, kljub temu pa je odločitev oprl na opravljeno poizvedbo. Tožnik v upravnem postopku (še) ni imel položaja stranke, temveč prvostopenjskega upravnega organa, zato se, kot to tudi pojasni toženka, na njega načelo zaslišanja stranke iz 9. člena ZUP ne more raztezati. Drugostopenjski organ namreč lahko po zakonu svojo odločitev opre na dopolnjen dokazni postopek (prvi odstavek 251. člena ZUP) ali drugačno pravno podlago (prvi odstavek 252. člena ZUP), zaradi česar utegnejo biti za odločitev pomembna druga dejstva, kot je ocenil prvostopenjski organ, pri tem pa drugostopenjski organ prvostopenjskemu organu seveda ni dolžan omogočiti, da bi se o teh dejstvih izjavil.⁵ Tudi sicer pa je ocena o morebitni škodi za izvedbo sodnega postopka v primeru razkritja zahtevanih dokumentov, pridržana sodišču, ki v postopku odloča, zaradi česar organ relevantne ocene o morebitni

⁵ UPRS sodba I U 1604/2015 z dne 5. 1. 2017.

škodi sam ne more podati. Le sodišče ima pravico, da oceni, kdaj razkritje določenega podatka škoduje izvedbi in kdaj ne.⁶ Glede na navedeno je treba zavrniti tudi tožbeni ugovor, da bi razkritje pravnega mnenja škodovalo izvedbi izvršilnega postopka, ki pa je sicer, kot bo obrazloženo v nadaljevanju, že ustavljen.

Glede izjeme po 8. in 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ

33. ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, s katerim razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb (1. člen ZDIJZ). Namen tega zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov.
34. V skladu z jasno določbo 5. člena ZDIJZ so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam, zaradi česar velja torej načelo prostega dostopa.⁷ Dostop do informacij javnega značaja je sicer pravica, ki nima absolutnega značaja in je lahko omejena s pravicami drugih vendar so te omejitve določene v ZDIJZ v 6. členu ter petem odstavku 5. člena in 5a. členu, oziroma lahko tudi v drugem zakonu.
35. Prvi odstavek 6. člena ZDIJZ določa, da lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi (8. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) in tudi v kolikor se zahteva nanaša na podatek iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in bi njegovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (11. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).
36. Tožnik se med drugim sklicuje na izjemo iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pri tem sodišče pojasnjuje, da ta, kot izjemo od prosto dostopnih informacij javnega značaja določa podatek, katerega pridobitev oziroma izdelava je namenjena izvedbi sodnega postopka, ki je še v teku, razkritje zahtevanega podatka pa bi škodovalo njegovi izvedbi. Organ mora v vsakem posamičnem primeru za uporabo obravnavane izjeme izvesti škodni test. Organ, ki se zaradi varstva zahtevanih podatkov želi sklicevati na obravnavano izjemo, mora v prvi vrsti izkazati izpolnjenost pogoja, da je sodni postopek še v teku, v nadaljevanju pa še, da bi v primeru razkritja zahtevanih dokumentov lahko nastala škoda za nadaljnji tek postopka.⁸ Za obstoj te izjeme morajo torej biti kumulativno izpolnjeni trije pogoji, in sicer da (1) je zahtevana informacija podatek, ki je bil

6 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 175.

7 Sodba VSRS X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024.

8 Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 175.

pridobljen ali sestavljen zaradi konkretnega pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka; (2) je že začeti sodni postopek še v teku in (3) razkritje zahtevanega podatka bi škodovalo izvedbi konkretnega postopka. Namen obravnavane izjeme je nemotena in učinkovita izvedba sodnih postopkov.⁹ Iz vloge stranke z interesom izhaja, da je izvršilni postopek že pravnomočno zaključen, zaradi navedenega po njenem prepričanju, ni več podlage za uspešno uveljavljanje izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, navedeno dokazuje s sklepom Okrajnega sodišča v Mariboru

iz katerega izhaja, da je bila izvršba upnika zoper tožnika, v delu glede prisilne izterjave dolžnikove nedenarne obveznosti po sodbi Delovnega sodišča v Celju,

, ustavljena (dokaz C3). Tožnik navedenemu v tem postopku ni ugovarjal. Sodišče zato zaključuje, da izjema po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, na podlagi katere lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, ker je sporen sodni postopek že ustavljen, ne obstoji, saj ni izpolnjen eden izmed kumulativno zahtevanih pogojev za uveljavitev izjeme.

37. Sodišče v celoti pritrjuje stališču tožene stranke, da v obravnavanem primeru ne obstoji izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Kot izhaja iz zakonskega besedila, morata biti za obstoj te izjeme izpolnjena dva kriterija kumulativno: podatek mora izhajati iz dokumenta, ki je bil sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov, in razkritje takšnega podatka bi povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (specifični škodni test)¹⁰. Pri tem gre za izogibanje negativnim posledicam na učinkovito interno delo organov, torej delo izven konkretnih (sodnih, upravnih) postopkov, ki jih vodijo. Na navedeno izjemo se lahko sklicuje le zavezanec, ne pa morebitni drugi udeleženci v postopku. Dokazno breme za izkaz škodne posledice je na zavezancu, pri čemer zgolj trditveno breme ne zadostuje, ampak mora organ izkazati nastanek posledice zaradi razkritja (tj. nastanek motenj pri njegovem delovanju) z dovolj visoko stopnjo verjetnosti (dokazni standard „onkraj dvoma“). Organ mora izkazati konkretne motnje, zaradi česar zgolj pavšalno in abstraktno sklicevanje na potencialne motnje ne zadostuje. Organ mora torej izkazati, kakšne motnje bi povzročilo razkritje in zakaj (konkretne motnje in konkretne argumente, ki prepričljivo in onkraj dvoma izkazujejo nastanek motenj).¹¹

38. Tožnik je torej tisti, ki bi moral v oceni škodljivih posledic, ki bi mu z razkritjem informacij lahko nastale, jasno navesti tako motnje v njegovem notranjem delovanju in jih konkretno opredeliti, kot tudi škodo, ki bi mu s tem lahko

⁹ UPRS Sodba I U 1910/2020-51 z dne 25. 9. 2023.

¹⁰ „Gre za posebno oziroma ožjo obliko škodnega testa, pri katerem je edina pravno upoštevana škodna posledica nastanek motenj pri delovanju oziroma dejavnosti organa.“ Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 185)

¹¹ Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 6. členu, str. 186.

nastala (specifični škodni test). Tožnik namreč svoje notranje delovanje najbolje pozna in lahko izkaže ter opiše morebitne motnje pri svojem delovanju.¹² V utemeljitev obstoja motnje delovanja, je tožnik, navedel zgolj, da ne gre le za finančno škodo, pač pa tudi za druge oblike škode, pri čemer je pojasnil, da motnja pri delovanja organa oz. oviranje delovanja organa, samo po sebi ne pomeni zgolj težave v poslovnem procesu, pač pa tudi oviranje sprejemanja poslovnih odločitev, če mora organ razkriti podlage za sprejemanje odločitev nasprotni stranki v sodnem postopku.

39. Sodišče stališču tožnika ne pritrjuje iz razloga, ker mora biti izkaz motenj pri delovanju oziroma dejavnosti organa konkretno izkazan, zaradi česar zgolj hipotetično navajanje morebitnih motenj in škode, ki bi lahko potencialno nastale, ne zadostuje za obstoj te izjeme.¹³ Sodišče sodi, da organ ni konkretno izkazal motenj in škode, ki bi mu lahko nastala, njegovo navajanje pa je bilo nekonkretizirano in na abstraktni ravni.

Glede instituta zlorabe pravice

40. Sodišče na tem mestu pripominja, da 5a. in 6. člen ZDIJZ dostop do informacije omeujeta zaradi narave same informacije, pa je razlog za zavrnitev dostopa po petem odstavku 5. člena ZDIJZ na strani prosilca.¹⁴ Kadar prosilec s svojo zahtevo očitno zlorablja pravico dostopa oziroma je njegova zahteva šikanoznega značaja. Gre za izjemo, od sicer prostega dostopa do informacij javnega značaja iz 5. člena ZDIJZ, zaradi česar jo je treba razlagati restriktivno.¹⁵ Z uporabo instituta zlorabe pravice se prosilcu lahko le izjemoma zavrne dostop, pri čemer so se v sodni praksi, na kar se sklicuje tudi toženka, izoblikovali elementi, ki lahko kažejo na zlorabo. Gre za zahteve, s katerimi bi prosilec želel organu škodovati z žalitvami, z vlaganjem velikega števila zahtev in z zahtevami za dostop do velikega obsega informacij, ali če bi šlo za prekomerno obremenjevanje zavezanca z delom in s tem oviranje pri opravljanju nalog in podobno,¹⁶ kar bi bilo dejansko nasprotno namenu, zaradi katerega je bil organ IP ustanovljen.

41. Institut zlorabe pravice je tako treba uporabiti z veliko mero previdnosti in le tam, kjer je to nujno potrebno. Zelo restriktivno ga je treba razlagati in

¹² Po ustaljeni praksi Upravnega sodišča je dokazno breme na zavezancu, sodba Upravnega sodišča št. I U 1837/2014 z dne 11. 2. 2016.

¹³ UPRS Sodba I U 1847/2021-15 z dne 24. 8. 2022.

¹⁴ UPRS Sodba I U 490/2020-28 z dne 15. 9. 2021.

¹⁵ UPRS Sodba I U 761/2021-17 z dne 18. 3. 2024.

¹⁶ UPRS Sodba II U 214/2016 z dne 7. 2. 2017: Kot izhaja iz obrazložitve predloga ZDIJZ-C (Poročevalec Državnega zbora RS z dne 8. 10. 2013), je namen določbe petega odstavka 5. člena ZDIJZ, prosilcu odreči dostop do zahtevanih podatkov v primerih, ko prosilec prekorači namene pravice dostopa do informacij javnega značaja z izvršitvijo ravnanja, ki predstavlja zlorabo pravice. Predlagatelj zakona pojasnjuje, da so s tem mišljeni primeri, ko iz načina vlaganja zahtev izhaja, da namen prosilca ni (le) dostopati do informacij javnega značaja zaradi izvrševanja pravno zavarovanega upravičenja (to je zaradi izvrševanja demokratične in nadzorne funkcije pravice dostopa do informacij javnega značaja), temveč prekomerno zasipati organ z delom in ga s tem ovirati pri opravljanju nalog.

uporabljati zgolj v izjemnih primerih. Osebni interes prosilca, zaradi katerih je vložil zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, pri presoji upravičenosti do dostopa sicer niso pravno relevantni, saj se v postopkih po ZDIJZ odloča z učinkom erga omnes. Določba petega odstavka 5. člena ZDIJZ pa pomeni z zakonom opredeljen odstop od tega splošnega načela – zgolj konkretnemu prosilcu se sme zavrniti dostop do informacije, do katere bi bilo drugemu prosilcu ali ob drugačnih okoliščinah na strani prosilca, sicer treba dostop dovoliti. Navedeno pa ne pomeni, da se smejo upoštevati osebne lastnosti prosilca ali njegovo razmerje z organom, ampak zgolj okoliščine njegovega namena in način vlaganja zahtev. Kot zlorabo pravice lahko tudi po pravni teoriji¹⁷ opredelimo vsako ravnanje, ko se subjekt sicer giblje v pravno priznanih mejah pravice, vendar pravico uresničuje z namenom nekomu škodovati, ali na način, ki je za drugega manj ugoden od kakšnega drugega, ali v pomanjkanju zakonitega interesa v nasprotju s socialno funkcijo pravice.¹⁸

42. Skladno z navedenim sodišče pritrjuje tožniku, da je pri odločanju treba upoštevati (z veliko mero previdnosti, restriktivno) tudi namen prosilca. Vendar pa glede na dejstvo, da je bil sporni izvršilni postopek ustavljen, sodišče sodi, da je odpadel razlog, da bi zahteva stranke z interesom (prosilca) zavrnjena po tem zakonskem določilu.

Glede ugovora prekoračitve meje postavljene zahteve

43. Glede navedb tožnika, da je tožena stranka odločila preko meja zahtevka, ker je iz same zahteve, jasno razvidno, da je vlagatelj zahteve zaprosil za en dokument, ki se nanaša na sistematizacijo delovnih mest, njej pa je organ naložil posredovanje različnih dokumentov, ki jih vlagatelj kot takšnih niti ni zahteval.
44. Sodišče na tem mestu pripominja, da ZDIJZ določa t. i. kriterij materializirane oblike. Navedeno pomeni, da se mora informacija nahajati nekje v fizični obliki, kamor je šteti tudi elektronsko obliko. In je tako bistveno, da je informacija zapisana na nek fizični medij, ki omogoča njen ponovni priklic. Pri tem pa ni nujno, da je dokument, ki ga prosilec zahteva, že v neki obliki, ki ima svoj naziv, formo ali da je celo natisnjen in shranjen v papirni obliki (potencialni dokument).¹⁹ Pri dostopu do informacij javnega značaja, s ciljem transparentnega delovanja organov pri opravljanju javnih nalog, je ključno, da se posamezniku omogoči dostop do podatkov, pri čemer je treba upoštevati pravne in dejanske omejitve. Med pravne omejitve sodijo zakonske omejitve, ki jih določajo ZDIJZ in drugi zakoni, tudi če podatki v informacijski bazi obstajajo in jih je mogoče pridobiti, saj je za presojno pomembna pravna dopustnost. Za podatke je šteti vse podatke, ki jih je mogoče in pravno dopustno medsebojno

¹⁷ Kot to opredeli avtor članka Zloraba pravice dr. Andrej Berden.

¹⁸ Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 5. členu str. 104, 105.

¹⁹ Tako Pirc Musar N. in ostali, Zakon dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2017, komentar k 4. členu, str. 74-75.

■
—
■

povezati oziroma združiti z uporabo tistih računalniških orodij, ki so ustvarjena za delo z navedenimi zbirkami podatkov, so z njimi neločljivo povezana, in ki jih pri svojem delu uporabljajo zaposleni pri navedenem organu oziroma druge pooblaščen osebe, ki so povezane z izvajanjem nalog organa. Odločilno je, da gre za obstoječa računalniška orodja za dostop do podatkov v elektronski obliki, ki omogočijo prosilcu enak dostop, kot ga ima do teh podatkov organ, in da ne gre za uporabo novih računalniških orodij oziroma za uporabo obstoječih orodij na način, ki za dostop do podatkov iz elektronske zbirke podatkov ni predviden oziroma dopusten. Povezavo lahko s svojimi kadrovskimi zmožnostmi tehnično vzpostavi organ, vendar posredovanje informacij ne sme nesorazmerno obremeniti ali celo ogroziti opravljanja temeljne funkcije ali dejavnosti organa.²⁰

45. Organ v konkretnem primeru ni zatrjeval, da zahtevanih podatkov (v delu v katerem je IP ugodil pritožbi) ni zmožen priklicati iz svoje elektronske baze, saj jih je toženki tudi posredoval, ti pa so po vsebini ustrezali temu, kar je prosilec zahteval.
46. Sodišče pritrjuje toženki, da pri presoji obstoja zahtevanega dokumenta v postopku dostopa do informacij javnega značaja ni pomembna ugotovitev, ali je predmetni dokument samostojen ali del nekega drugega dokumenta (npr. priloga), temveč je relevantna njegova vsebina, ki ustreza zahtevi prosilca (ne glede na njegovo poimenovanje in samostojnost). Če organ ne razpolaga z vsemi zahtevanimi dokumenti navedeno ne pomeni, da je treba zahtevo prosilca avtomatično zavrniti, temveč se, upoštevaje načelo transparentnosti, prosilcu omogoči dostop do dokumentacije v obsegu, s katerim organ razpolaga. Pri tem pa na predložitev dokumenta ne vpliva dejstvo, da prosilec morda ne pozna natančnega imena oziroma naslova dokumenta, ki je pri organu.
47. Zato je IP pravilno odločil, da zahtevani dokument glede na vsebino zahteve prosilca obstaja, ne glede na naslov dokumentov, ki jih je prosilec navedel.
48. Sodišče pa zavrača tudi tožnikov ugovor, da je obrazložitev izpodbijane odločbe sama v seboj v nasprotju, saj je IP ugotovil, da dokumenta v obliki in vsebini, kot ga zahteva prosilec tožeča stranka nima, po drugi strani pa je tudi ugotovil, da obstaja več dokumentov, ki bi lahko vsebinsko ustrezali zahtevi vlagatelja. IP je ugotovil le, da organ s seznamom, na način kot ga je opredelil prosilec, ne razpolaga v celoti, temveč zgolj v delu, ki se nanaša na seznam vseh veljavnih sistematiziranih delovnih mest pri organu in je tako utemeljeno izdal izpodbijano odločbo.
49. Upoštevajoč vse navedeno sodišče zaključuje, da so bile pri izdaji izpodbijane odločbe spoštovane relevantne določbe ZDIJZ, prav tako pa je dejanska in materialnopravna podlaga odločitve ustrezno obrazložena. Na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 je zato sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo.

²⁰ Sodba Vrhovnega sodišče RS, opr. št. X Ips 338/2016 z dne 7. 2. 2018.

50. Sodišče je, skladno s prvim odstavkom 59. člena ZUS-1, odločilo brez glavne obravnave, saj so se vse stranke glavni obravnavi izrecno odpovedale. Prav tako pa je sodišče ocenilo, da relevantno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankami ni bilo sporno, temveč je bilo sporno le vprašanje razlage in uporabe materialnega prava.

K točki II izreka:

51. Odločitev o zavrnitvi stroškovnega zahtevka tožnika temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 10. december 2024

Višja sodnica

Mojca Medved Ladinek, l. r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: